

det imidlertid fra den hele Opfatning af Forholdene, at jeg finder, at Lovforslaget og navnlig dets § 1 i det Punkt, hvorom her er Tale, væsentligt afviger. Der er borttaget et Betryggelsesmiddel, der for mig er særdeles vigtig, der er tilføjet en Indskrænkning, jeg finder blotet for retlig Grund og stridende mod det Niemeed, som jeg vil fremme, og som jeg derfor paa ingen Maade kan tiltræde. Det, hvorom der for Dieblirket er Spørgsmaal, er den Passus i § 1, der tilføjer den Indskrænkning „dog forsaavidt det er bortkæstet, ikke til Andre, end Fæsterne, medmindre disse deri samtykke.“ Jeg skal tillade mig at samle de Grunde, der tale imod at optage denne Bestemmelse i Loven. Den første henter jeg fra den Betragtning, der allerede er berørt af flere ærede Talere, at den strider mod Beskaffenheden af de retlige Forhold, hvorom her er Spørgsmaal, hvor der staaer paa den ene Side en Eier, paa den anden en Bruger, der har en kontraktmæssig Ret. Det er jo ganske vist Brugerens kontraktmæssige Ret, der skal holde Loven hellig, men det er ligesaa vist, at den skal holde Eierens Ret hellig og ikke optage en Bestemmelse i Loven, der i det Væsentlige indeholder en Disposition over Eierens Ret til Fordeel for Brugerens, og dette finder jeg navnlig i den Bestemmelse, hvorom her er Spørgsmaal. Thi hvad er det, den gaaer ud paa, uden at Eieren skal bede om Tilladelse af Brugerens til at han, Eieren, maa sælge sin Eiendom? og naar han ikke kan faae denne Tilladelse af Brugerens, maa han ikke sælge. Jeg veed ikke nogen retlig Afkomst for Brugerens til at fordre Andet end hvad jeg allerede har bemærket, at hans Contract maa ikke røfkes; saalænge hans Fæstebrev bestaaer skal det bestaae ukrænket i Forhold til enhver Eier, den tilkommende saavel som den nærværende. Men naar dette skeer, mener jeg ogsaa han skeer Fyldest, forsaavidt som han er Bruger af sin Gaard, og at det derimod vilde være at forrykke disse Retsbegreber fuldkomment, dersom man vilde betinge en Bemyndigelse for Eieren til at sælge af en Tilladelse fra Brugerens Side. Jeg beder atter erindret, hvad der handles om, der handles om Fideicommissbaandet, det er et Baand, som ikke er indstift-

et til Fordeel for Fæsteren, et Baand, som har bestaaet af de Grunde jeg har tilladt mig at antyde, og hvad man end gjør i Henseende til Løsningen af dette Baand, kan det, efter min Overbeviisning idetmindste, ikke indeholde nogen Retsgrund for at disponere over en Deel af Eierens Ret, til Fordeel for Brugerens.

Den anden Grund, hvorfor jeg bestrider dette Punkt i § 1 er, at dersom det optages i Loven, sætter jeg ingen Priis paa hele Loven, saa er Hensigten med den forseilet og saa maa hele Loven hellere falde og det gamle Bevilingsystem vedblive; thi det er utvivlsomt, at dersom der ingen Concurrence kan finde Sted, dersom det beroer paa Fæsteren i Henseende til den enkelte Gaard at foreskrive Betingelser med Hensyn til dens Afhændelse, da kan heller ikke den Spore vise sig virksom som under de modsatte Forhold netop Concurrencen vilde gjøre gjældende, og saa kan heller ikke den Indflydelse, som Concurrencen ellers øver paa at bestemme Priisforholdene udøve sin Indvirkning i dette Forhold. Men dette er mig nu atter et Punkt af overordentlig Vigtighed med Hensyn til den fideicommissberettede Familie; det er nemlig kun under Forudsætning af en saadan Indflydelse af Concurrencen, at jeg er gaaet ind paa den Control, som den anden § i Loven omhandler, det er ikkun fordi jeg betragter denne Control som et Middel i Justitsministeriets Haand, men ingenlunde fordi jeg ikke vilde at Familierne skulde være bundne til den upaatvilelig langt under sin Værdi staaende Priis, som de Overfigter, der omhandles i § 2, ville give. Jeg har netop havt for Die, at, medens disse Overfigter var en Control i Ministeriets Haand, vilde paa den anden Side en Indvirkning af Concurrencen finde Sted og regulere Priisforholdet paa en saadan Maade, at der ikke deraf fremgik nogen Forurettelse for den Fideicommissberettedes Familie, og naar man altsaa sletter Concurrencen ud, er jeg absolut imod at nøies med dette Controlmiddel, saa er jeg imod de Overfigter, som omtales i Loven § 2.

Endelig vil jeg til de Bemærkninger, jeg saaledes har tilladt mig, endnu føie og endnu